

عنوان مقاله:

روابط ایران و چین در دولت یازدهم

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

معصومه علیانپور - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

تحول روابط چین در سطح نظام بین الملل، فرایند پیچیده ای بوده است. از زمان شکل گیری جمهوری خلق چین، رهبران این کشور در روابط خود با کشورهای مختلف در سطح نظام بین الملل بازنگری کردند. چین در روند تحول تاریخی روابط خود با نظام بین الملل، نقش خود را از یک دولت انق لابی و بیگانه، به یک کشور مشارکت کننده فعالو سرانجام، سازنده، تغییر داده است. این نوآوری، حکومت چین را قادر نمود تا تلاش های دیپلماتیک را به مسیری جدید، با هدف ظهور چین به عنوان یک قدرت بزرگ و هماهنگ با نظام بین الملل، هدایت نماید؛ بنابراین، در جستجوی مناطق بیشتری برای گسترش حیطه و دامنه نفوذ خود در جهان بوده و با تمام دولت ها، صرفنظر از نوع نظام سیاسی شان، ارتباط برقرار می کند. یکی از مناطق مهم برای چین، خاورمیانه و خلیج فارس می باشد که در این بین، ایران برای این کشور از جایگ اه ویژه ای برخوردار می باشد. روابط ایران و چین، محوری اصلی تغییراتی می باشد که در حال حاضر در حال انجام است. همکاری میان این دو کشور، جدید نمی باشد و از زمان جنگ ایران و عراق ۱۹۸۸-۱۹۸۰ تاکنون، همواره در حال گسترش بوده است. روش پژوهش در این مقاله توصیفی تحلیلی بوده و تلاش می گردد در این پژوهش روابط ایران و چین در دولت یازدهم بررسی گردد

کلمات کلیدی:

ایران، چین، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2103244>

